

ЗАПРОВАДЖЕННЯ БІОТЕХНОЛОГІЙ В РОСЛИННИЦТВІ: АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Білоусько Т.Ю., к.е.н., доцент; Набоков Р., студент 3 курсу
(ДБТУ, м. Харків, Україна)

The materials consider topical issues of the introduction of biotechnology in the field of crop production in Ukraine, outline their main directions and their positive and negative consequences.

Біотехнологія – це один із ключових напрямків якісного технологічного розвитку в цілому ряді галузей економіки. У широкому сенсі біотехнологія являє собою граничну між біологією й технікою науку й сферу практики, що вивчає шляхи й методи зміни навколишнього середовища відповідно до потреб людини. У вузькому значенні біотехнологія – це сукупність методів і прийомів одержання корисних для людини продуктів і явищ за допомогою біологічних агентів.

Причиною широкого застосування біотехнологій в сільському господарстві в цілому та в галузі рослинництва зокрема, за останні 5-10 років справедливо вважається потенціал їх можливостей для вирішення таких глобальних проблем, як підвищення врожайності через захист рослин від шкідливих комах і бур'янів за допомогою біологічних засобів бактеріальної, вірусної й грибової природи, використання продовольчих культур з поліпшеними властивостями (ГМО).

В якості позитивного прикладу виробництва біотехнологічної продукції для галузі рослинництва вважаємо за доцільне відмітити таких вітчизняних виробників, як "Агро-Еко", "Інтерагро-біотех", "Агро-Альянс", "Фітофарм". Вони виробляють біодобриво, біостимулятори, біопестициди та інших біопрепарати, які сприяють росту рослин, підвищенню врожайності та захисту посівів від шкідників і хвороб. Продукція базується на природних мікроорганізмах, таких як бактерії та гриби, які працюють у синергії з рослинами, покращуючи їхнє здоров'я та стійкість до стресових факторів.

Іншим перспективним напрямком запровадження біотехнологій в галузі рослинництва окреслюють вирощування ГМО-рослин. Але, цей напрям є дуже неоднозначним, адже законодавча база вирощування ГМО-рослин в Україні є, на думку експертів, недосконалою, а по деяким питанням взагалі йде у розріз із законодавством ЄС. Обережність і жорстке регулювання обігу ГМО продукції в ЄС пов'язане з тим, що немає досліджень про довготривалий вплив ГМО на здоров'я людей, тварин та біорізноманіття. Саме тому в більшості країн ЄС (19 країн, серед яких Німеччина, Франція, Нідерланди,) вирощування ГМО-культур заборонене, а імпорт дозволений лише зареєстрованих ліній культур для виробництва біопалива. Тому вважаємо, що Україна вкрай потребує гармонізації законодавства з ЄС щодо вирощування та обігу ГМО-продукції та посилення контролю з метою недопущення незаконних посівів ГМО-культур.